

22. கதிரேசன்

பதினொன்று சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அன்னை தந்தையனை யன்றி யிப்புவியி
லாரை யும்புகற னீதியோ
அந்த ணற்கரிய பிரண வப்பொரு
ளகத்தி யற்கருளொ ரடிகளே
தன்ன கந்தனை யறிந்து நாடுநர்
தமைப்பு ரக்குமரு ளிறைவனே
தற்ப ரிக்கினிய புத்ர னேயமல
சிற்ப ரக்ககன வட்டமே

என்னை யானுமுரை பன்னி மேவுமுனை
 யென்று கூடிநனி வாழுவேன்
 ஏக னேபரம யோக னேயுலக
 மெங்கு மல்குபரப் பிரமமே
 கன்னி வந்தமனம் வென்ற பேதநிலை
 கண்டு ளாரடையு மின்பமே
 காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
 கர்த்த னானாகதி ரேசனே.

அன்னை தந்தை உனை அன்றி இப்புயியில்
 ஆரையும் புகல்தல் நீதியோ
 அந்தணற்கு அரிய பிரணவப் பொருள்
 அகத்தியற்கு அருள் ஓர் அடிகளே
 தன் அகம் தனை அறிந்து நாடுநர்
 தமைப் புரக்கும் அருள் இறைவனே
 தற்பரிக்கு இனிய புத்ரனே அமல
 சிற்பரக் ககன வட்டமே
 என்னை ஆளும் உரை பன்னி மேவும் உனை
 என்று கூடி நனி வாழுவேன்
 ஏகனே பரம யோகனே உலகம்
 எங்கும் மல்கு பரப்பிரமமே
 கல் நிவந்த மனம் வென்று அபேத நிலை
 கண்டுளார் அடையும் இன்பமே
 காம நாசர் குருநாதனே அமரர்
 கர்த்தன் ஆன கதிரேசனே.

ஒரு தனிப்பெரும் மேலான யோகியே! உலகம் எங்கும்
 நிறைந்துள்ள பரப்பிரமமே! கல் என வளர்ந்த மனத்தை வென்று
 வேற்றுமையற்ற நிலையைக் கண்டுள்ளவர் அடையும்
 இன்பமே! காமத்தை நாசம் செய்தவரின் குருநாதனே! தேவர்களின்
 தலைவனான கதிரேசனே! தாயும் தந்தையுமாக உள்ள உன்னை
 அல்லாமல், இவ்வுலகில் யாரையும் தாய் தந்தை எனக் கூறுதல்
 முறையாகுமோ? பிரமன் அறிதற்கு அரிய பிரணவத்தின் பொருளே!
 தேவ முனிவரான அகத்தியற்கு உபதேசித்தருளிய ஒப்பற்ற குருவே!

1. கல் நிவந்தமனம் - கல்லென வளர்ந்த மனம்.

கதிரையீசன் என்பது “கதிரேசன்” என மரீஇ வழங்கப்படுவ தாயிற்று. கதிரை - கதிர்காமம்;
 இலங்கைத்தீவி லுள்ளது.

தன் உள்ளக் குகையில் உள்ள குகேசனே! அறிந்து நாடித்
 தியானிப்பவரைக் காத்தருளும் இறைவனே! தற்பரிக்கு இனிய
 புதல்வனே! குற்றமற்ற சிதாகாசவட்டமே! என்னை அடிமை
 கொள்ளும் உபதேசம் செய்து என்னுள் பொருந்தியிருக்கும்
 உன்னை என்று நன்றாகக் கலந்து வாழ்வேன்? 1

அணிகி ளர்ந்தபரி பக்கு வத்திலொழி
 யாண வக்கருளு மாக்கைநல்
 கவத ரந்தகு பிரேர கப்படுமுவ்
 வங்க மாகவுள கன்மமும்
 பணிகெ முந்துவி மலத்தி னார்சகலர்
 படிவ மாயுறு மசுத்தமும்
 படிநின் ஞானகல ருடல்பி ரேரக
 மெனச்சொ லும்பரம மாயையும்
 துணிமல் குன்னையறி யாவ ணந்திரைசெய்
 தொழில்வி ளைத்திடு திரோதையும்
 தொல்லை யைந்துதளை யாமி வற்றுளிரு
 தொழில்பு ரிந்திடு திரோதைதான்
 கணித மில்லுனை விரும்பு வாரிருள்
 கடத்து மெற்குமருள் செயவருள்
 காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
 கர்த்த னானகதி ரேசனே.

அணி கிளர்ந்த பரிபக்குவத்தில் ஒழி
 ஆணவக் கருளும் ஆக்கை நல்கு
 அவதரம் தகு பிரேரகப் படும் முவ்
 அங்கமாக உள கன்மமும்
 பணிகெழும் துவிமலத்தினார் சகலர்
 படிவமாய் உறும் அசுத்தமும்
 படிறு இல் ஞானகலர் உடல் பிரேரகம்
 எனச் சொலும் பரம மாயையும்
 துணி மல்கு உன்னை அறியாவணம் திரைசெய்
 தொழில் விளைத்திடு திரோதையும்
 தொல்லை ஐந்து தளையாம் இவற்றுள் இரு
 தொழில் புரிந்திடு திரோதைதான்

கணிதம் இல் உணை விரும்புவார் இருள்
கடத்தம் ஏற்கும் அருள் செய அருள்
காம நாசர் குருநாதனே அமரர்
கர்த்தன்ஆன கதிரேசனே.

காமத்தை அழித்தவரின் குருநாதனே! தேவர்கள் தலைவனே! கதிரேசனே! அழகு நிறைந்த தக்க பரிபக்குவத்தில் ஒழிகின்ற ஆணவமலம் எனும் இருளை உடம்பு பெறும் காலத்தில், தக்க காரியப்படுத்தும் மூன்று உறுப்புக்களாக உள்ள வினையும், (சஞ்சிதம், ஆகாமியம், பிராரத்தம்) இறைவன் தொண்டினைப் புரியும் ஆணவம் கன்மம் ஆகிய இருமலமுடைய பிரளயாகலர், மும்மலமுடைய சகலர், உருவமாகவுள்ள அசுத்த மாயையும், பொய்யில்லாத விஞ்ஞானகலர் உடல் காரியப்படுத்தும் என்று சொல்படுகின்ற மேலான சுத்தமாயையும், ஒளிவளரும் உன்னை அறியாவண்ணம் மறைக்கின்ற தொழிலைச் செய்திடும் திரோதானமும், பழைமையான இவ்வைந்து தளைகளாகின்ற இவற்றுள் இரண்டு தொழில்களான மறைத்தலையும், அருளலையும் செய்யும் திரோதானம், அளப்பரிய உன்னை அடைய விரும்புவார் ஆணவமல இருளைக் கடத்தும் எனக்கும் அதனை அருள்செய அருள்வாயாக!

2

நாச மெய்துசட மேய்ப்ப வாதனையு
நாதன் செய்புதுவ தாவெணி
நவில ருங்கரும சனன மில்லையென
நவிலும் வாதிகளில் வுலகிலே
ஆசி னல்லவய வங்க ளாகவு
மலக்க ணாரவைகள் பழுதுமாய்
அமைய வந்தமுறை மைக்கு மூலம
தறைந்தி டார்புவியின் மாண்டுளார்
ஈச னாணைசெல்லு நரக சொர்க்கநிலை
யெய்தி மீளுவதை யில்லையென்
றியம்பி னாலெளிது வலிதி லாதநடு
வாமெ னுந்துணிவு மோர்கிலார்
காசி னிக்கணிவர் நடையை நின்னடியர்
கருது வார்கொலொர் கனாவினும்
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே.

நாசம் எய்து சடம் ஏய்ப்ப வாதனையும்
 நாதன் செய் புதுவதா எணி
 நவில் அரும் கரும சனனம் இல்லை என
 நவிலும் வாதிகள் இவ் உலகிலே
 ஆசில் நல்ல அவயவங்கள் ஆகவும்
 அலக்கண் ஆர் அவைகள் பழுதுமாய்
 அமைய வந்த முறைமைக்கு மூலம் அது
 அறைந்திடார் புலியில் மாண்டுளார்
 ஈசன் ஆணை செலும் நரக சொர்க்கநிலை
 எய்தி மீளுவதை இல்லை என்று
 இயம்பினால் எளிது வலிது இலாத நடு
 ஆம் எனும் துணிவும் ஒர்கிலார்
 காசினிக்கண் இவர் நடையை நின் அடியார்
 கருதுவார்கொல் ஒர் கனாவினும்
 காமநாசர் குருநாதனே அமரர்
 கர்த்தன்ஆன கதிரேசனே.

காமத்தை அழித்தவரின் குருநாதனே! தேவர்களின் தலைவரான கதிரேசனே! அழிவடையும் உடம்பைப் போன்று துன்பமும், தலைவன் செய்யும் புதுமையாகக் கருதிக் கூறும் அரிய வினையினால் பிறப்பு இல்லை என்று கூறும் வாதிகள், இவ்வுலகிலே குற்றமற்ற நல்ல அவயவங்கள் ஆகவும் துன்பம் நிறைந்த அவைகள் பழுதுமாய் அமைய வந்த முறைமைக்கு மூலத்தைக் கூறிடார்; உலகில் இறந்துளார், ஈசன் கட்டளை நடக்கும் நரகம் சொர்க்கம் ஆகிய நிலைகளை அடைந்து திரும்புவதை இல்லை என்று கூறினால், எளியது வலியது இல்லாத நடுவாம் துணிவும் அறிந்திலார். உனது அடியார் இவ்வுலகில் இவர் நடையைக் கனவிலாவது எண்ணுவார்களோ?

3

எப்பொ ருட்குமிறை நீயெ னக்கருதி
 யெந்த வேளையு மிறைஞ்சிடும்
 என்னை நீதவற விட்டி டிற்புவியி
 லென்ன மேன்மையுர னுண்டெனக்
 கொப்ப றாதநவ சித்தர் சந்ததமு
 முன்ன னோக்கியதி ரேகமே
 உறும் னந்தவித மாய சித்திக
 ளுவந்த ளித்தகிரு பேசனே

அப்ப னேசரத முத்த னேகயிலை
யத்த னேயரு ணிருத்தனே
அன்பர் கட்கழிவி லின்ப நல்குபர
மாத்த னேயுனது ஞாட்பருட்
கப்ப லேறுபு பிறப்பெ னுங்கடல்
கடக்க வோர்கருணை செய்குதி
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே.

எப்பொருட்கும் இறை நீ எனக் கருதி
எந்த வேளையும் இறைஞ்சிடும்
என்னை நீ தவற விட்டிடில் புவியில்
என்ன மேன்மை உரன் உண்டு எனக்கு
ஒப்பு அறாத நவ சீத்தர் சந்ததமும்
உன்னல் நோக்கிய திரேகமே
உறும் அனந்த விதம் ஆய சீத்திகள்
உவந்து அளித்த கிருபாசனே
அப்பனே சரத முத்தனே கயிலை
அத்தனே அருள் நிருத்தனே
அன்பர்கட்கு அழிவு இல் இன்பம் நல்கு பரம
அத்தனே உனது ஞாட்பருள்
கப்பல் ஏறுபு பிறப்பு எனும் கடல்
கடக்க ஓர் கருணை செய்குதி
காமநாசர் குருநாதனே அமரர்
கர்த்தன்ஆன கதிரேசனே.

காமத்தை அழித்தவரின் குருநாதனே! தேவர்களின் தலைவரான கதிரேசனே! எப்பொருளுக்கும் நீ தலைவன் எனக் கருதி எந்த வேளையிலும் வணங்கிடும் என்னை நீ தவறவிட்டால், எனக்கு இவ்வுலகில் என்ன மேன்மையும் வலிமையும் உண்டாகும்? ஒப்புமையில்லாத நவசீத்தர் எப்போதும் நினைத்தலைச் செய்த உடம்பு உண்டாகும்படி, அளவற்ற சித்திகளை மகிழ்ந்து அளித்தருளிய கருணையீசனே! அப்பனே! மெய்யான முத்தனே! திருக்கயிலைமலையில் எழுந்தருளிய அத்தனே! அருள் பரம அத்தனே! உனது கூட்டத்துள் கப்பல் ஏறிப் பிறப்பு எனும் கடல் கடக்க ஒரு கருணை செய்தருள்வாயாக!

கூடம் வெஞ்சின முலோப மென்னுமதி
 கோது காய்த்திடு பலாசியைச்
 குடில மோகவலர் வாளி யானுலவு
 குற்சிதம் பெருகு பாத்தியைக்
 கீட மொய்த்தனை யிடங்க ரைக்கொடிய
 கிருது நாய்வதி யரங்கினைக்
 கிருபை யென்னுமுய ரருளி னுக்கயல்செய்
 கேத வுற்றெழு மசும்பினை
 ஏட லற்றவறி வீனர் நாளுநிலை
 யென்றி ருந்துகடை நாளிலே
 இன்னன் மேவியுரி சட்டை தன்னையிவ
 ணென்ன தென்றினு மிருப்பனோ
 காட கத்திரையை யூட றுத்துனது
 களியி லுய்யவருள் செய்குதி
 காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
 கர்த்த னானகதி ரேசனே.

கூடம் வெஞ்சினம் உலோபம் என்னும் அதி
 கோது காய்த்திடு பலாசியைக்
 குடில மோக அலர் வாளியான் உலவு
 குற்சிதம் பெருகு பாத்தியைக்
 கீடம் மொய்த்தனை இடங்கரைக் கொடிய
 கிருதுநாய்வதி அரங்கினைக்
 கிருபை என்னும் உயர் அருளினுக்கு அயல்செய்
 கேத ஊற்று எழும் அசும்பினை
 ஏடல் அற்ற அறிவீனர் நாளும் நிலை
 என்று இருந்து கடை நாளிலே
 இன்னல் மேவி உரி சட்டை தன்னை இவண்
 என்னது என்றினும் இருப்பனோ
 காடகத் திரையை ஊடுஅறுத்து உனது
 களியில் உய்ய அருள் செய்குதி
 காமநாசர் குருநாதனே அமரர்
 கர்த்தன் ஆன கதிரேசனே.

காமத்தை அழித்தவரின் குருநாதனே! தேவர்களின் தலைவனான கதிரேசனே! பொய், கொடிய கோபம், உலோபம் என்னும் மிகுதியான

5. கூடம் = வஞ்சம். பலாசி = மரம்; பலாசி = வடசொல் பாத்தி = சிறுசெய். இடங்கர் = நீர்ச்சால், குடம். கிருது = செருக்கு; அரங்கு = மனை விகற்பம். ஏடல் = குறிப்பு, நினைவு.

குற்றங்கள் காய்த்திடும் மரத்தை, வஞ்சனையான மோகமான மலர் அம்புகளுடைய மன்மதன் உலவுகின்ற அருவருப்பு மிகும் நிலப்பகுதியை (சிறு நிலம்), புழு மொய்க்குமிடமான குடத்தைக் கொடிய கருவம் உடைய நாய் வாழும் இடத்தினை, கருணை என்னும் உயர்ந்த அருளுக்குப் புறம்பாகச் செய்யும் துன்ப ஊற்றுத் தோன்றும் கிணற்றினைக் கருத்தற்ற அறிவீனர் தினமும் நிலையானது என்று இருந்து, இறுதி நாளிலே துன்பம் அடைந்து, அணிந்துள்ள சட்டையை இங்கு என்னது என்று கூறினாலும் இருப்பேனோ? சீலைத்திரையை நடுவே அறுத்து உனது இன்பத்தில் பிழைத்தற்கு அருள்புரிவாயாக!

5

மிடிபொறுத்தசமு சார வல்லலில்
 விழுந்த முங்கிமன நோயினான்
 வெய்ய வேதனை யடைந்து மாமிச
 விழுப்ப டர்ந்தமல வாக்கையிற்
 குடியி ருந்தவர்க ணிலைக லைந்துரிய
 கூடி முப்பினும் வினைப்படிக்
 கும்பி பாகமெனு நிரய மண்மியருர்
 கொள்ள நேரிடு மெனாவுன
 தடிப ணிந்துகுறை கூறி நிற்குமெனை
 யாத ரித்தருள வேண்டுமால்
 அறிவி னுக்கறிவு மாய னந்தமறை
 யறிவ தற்கரிய பெரிதுமாய்க்
 கடிய ரத்தமணி யுருவு மாயிலகு
 கரவி லார்கள்குல தெய்வமே
 காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
 கர்த்த னானகதி ரேசனே.

மிடிபொறுத்த சமுசார அல்லலில்
 விழுந்து அழுங்கி மன நோயில் நான்
 வெய்ய வேதனை அடைந்து மாமிச
 விழுப்பு அடர்ந்த மல ஆக்கையில்
 குடி இருந்தவர்கள் நிலைகலைந்து உரிய
 கூடு இழப்பினும் வினைப்படிக்
 கும்பி பாகம் எனும் நிரயம் அண்ம அருர்
 கொள்ள நேரிடும் எனா உனது

அடி பணிந்து குறை கூறி நீற்கும் எனை
 ஆதரித்து அருள வேண்டும் ஆல்
 அறிவினுக்கு அறிவுமாய் அனந்தமறை
 அறிவதற்கு அரிய பெரிதுமாய்க்
 கடி அரத்தமணி உருவுமாய் இலகு
 கரவிலார்கள் குல தெய்வமே
 காமநாசர் குருநாதனே அமரர்
 கர்த்தன்ஆன கதிரேசனே.

அறிவினுக்கு அறிவுமாயும், அளவிலா வேதங்கள் அறிவதற்கு அரிய பெரிய பொருளுமாயும், ஒளியுடைய பவளத்தின் உருவுமாயும் விளங்கும் வஞ்சனை யில்லாதவர்களின் குல தெய்வமே! காமத்தை அழித்தவரின் குருநாதனே! தேவர்களின் தலைவனான கதிரேசனே! வறுமையைச் சமக்கும் இல்லறத் துன்பத்தில் விழுந்து மூழ்கின் மன நோயில் நான், கொடிய துன்பத்தை அடைந்து, மாமிசக் குற்றம் செறிந்த அழக்கேறிய உடம்பில் குடியிருந்தவர்கள் நிலைமையானது கலைந்து உடம்பை இழந்தாலும், வினைப்படிக்கும்பிபாகம் என்னும் பெயருடைய நரகத்தினை அடைந்து துன்பம் கொள்ள நேரும் என்று, உனது திருவடிகளைப் பணிந்து என் குறைகளைக் கூறி நீற்கும் என்னை ஆதரித்து அருள வேண்டும்!

6

என்று மீறில்கதி சொல்லு நான்மறையு
 ளெசரெ னும்பழைய மறையிலே
 இசைய நின்றுநவில் பிருக தாரணிய
 மெனும்வி சேடவுப நிதவாக்
 கொன்றி லேயுளப டிக்கிம் மேதினியி
 லுய்பி ராணிகளி லெவரெவர்
 உள்ளு ளேயெவண மெவண மெண்ணிடுவ
 ருறுவ ரேயவண மவணமால்
 குன்ற லற்றநினை யறிவி லாபதமடர்
 குறைவெ னக்கருதி மாண்டனர்
 கூறு மென்கணுமவ் வாறு சூழுணர்வு
 குறுகு மோவடிமை கொண்டபின்
 கன்றெ னக்கதறி நிற்ற வர்க்கருள்செய்
 கபிலை யேகருணை வள்ளலே
 காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
 கூர்த்த னானகதி ரேசனே.

என்றும் ஈறில் கதி சொல்லும் நான்மறையுள்
 எசர் எனும் பழைய மறையிலே
 இசைய நின்று நவில் பிருக தாரணியம்
 எனும் விசேட உபநிடத வாக்கு
 ஒன்றிலே உளபடிக்கு இம் மேதனியில்
 உய் பிராணிகளில் எவர் எவர்
 உள்உளே எவணம் எவணம் எண்ணிடுவர்
 உறவரே அவணம் அவணம் ஆல்
 குன்றல் அற்ற நினை அறிவிலாத மடர்
 குறைவு எனக் கருதி மாண்டனர்
 கூறும் என் கணும் அவ்வாறு சூழ் உணர்வு
 குறுகுமோ அடிமை கொண்டபின்
 கன்று எனக் கதறி நின்றவர்க்கு அருள்செய்
 கபிலையே கருணை வள்ளலே
 காமநாசர் குருநாதனே அமரர்
 கர்த்தன்ஆன கதிரேசனே.

கன்று போல் கதறி நின்ற அன்பர்க்கு அருளைப் பொழியும்
 கபிலைப் பசுவே! கருணை வள்ளலே! காமத்தை அழித்தவரின்
 குருநாதனே! தேவரின் தலைவனான கதிரேசனே! என்றும்
 அழிவில்லாத கதியான முத்தியைச் சொல்லும் நான்கு வேதங்களுள்
 எசர் வேதம் என்னும் பழைய வேதத்திலே, பொருந்த நின்று கூறும்
 பிருகதாரணியம் எனும் விசேட உபநிடத வாக்கு ஒன்றிலே,
 உள்படிக்கு இவ்வுலகில் வாழும் பிராணிகளில் எவர் எவர் மனத்துள்
 எவ்வண்ணம் எவ்வண்ணம் நினைத்திடுவர் அவ்வண்ணம்
 அவ்வண்ணமே ஆகுவர்; குறைவற்ற உன்னை அறிவிலாத மூடர்
 குறைவு என நினைத்து இறந்தனர். உன்னைப் புகழ்ந்து கூறும்
 என்னிடமும் நீ அடிமை கொண்டபின் அவ்வாறு எண்ணும் அறிவு
 வந்து கூடுமோ?

7

அங்கி மேலினி திருக்க வஞ்சிருண
 மாய தைச்சுவண மாக்கவும்
 அகில முட்குழி யகழ்ந்தி ருக்கவு
 மனந்த லோடுண வொழிக்கவும்
 மங்குல் விண்ணிடை நடக்க வும்படன
 மாக வெம்முறையு நுவலவும்
 வான தீதர்களை யேவல் கொள்ளவு
 மலிந்த சித்திக ளுளார்களும்

பங்க மற்றவெளி கண்டு கொள்வர்கொல்
 பதம்ப ணிந்தருள் படைத்தவர்
 பார்த்தி டற்கருமை யல்ல வேயெனது
 பரிவி லூறினிய வமிர்தமே
 கங்கு லெல்லென லிலாவ கண்டகக
 ககன மேககன வட்டமே
 காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
 கர்த்த னானகதி ரேசனே.

அங்கிமேல் இனிது இருக்கவும் சீருணம்
 ஆயதைச் சுவணம் ஆக்கவும்
 அகிலம் உள் குழி அகழ்ந்திருக்கவும்
 அனந்தலோடு உணவு ஒழிக்கவும்
 மங்குல் விண்ணிடை நடக்கவும் படனம்
 ஆக எம்முறையும் நவலவும்
 வான தீதர்களை ஏவல் கொள்ளவும்
 மலிந்த சீத்திகள் உளார்களும்
 பங்கம் அற்ற வெளி கண்டு கொள்வர் கொல்
 பதம் பணிந்து அருள் படைத்தவர்
 பார்த்திடற்கு அருமை அல்லவே எனது
 பரிவில் ஊறு இனிய அமிர்தமே
 கங்குல் எல் எனல் இலா அகண்ட கக
 ககனமே ககன வட்டமே
 காமநாசர் குருநாதனே அமரர்
 கர்த்தன்ஆன கதிரேசனே.

அடியேனது அன்பில் ஊறும் இன்சுவையான அமிர்தமே!
 இரவும் பகலும் எனும் காலங்கள் இல்லாத அகண்ட இன்பமான
 ஆகாசமே! ஆகாச வட்டமே! காமத்தை அழித்தவரான
 சிவபெருமானின் குருநாதனே! தேவர்களின் கடவுளான கதிரேசனே!
 நெருப்பின்மேல் இனிது இருக்கவும் செம்பு என்னும் உலோகத்தைப்
 பொன்னாக்கவும், பூமியின்கண் குழிதோண்டி அதனுள்ளே
 இருக்கவும், உறக்கத்துடன் உணவையும் ஒழிக்கவும், மேகம்
 சஞ்சரிக்கும் ஆகாயத்தில் நடக்கவும், மனப்பாடமாக எந்த நூலையும்
 கூறவும், வானுலகத் தேவர்களை ஏவல் கொள்ளவும், மிகுந்த
 சித்திகள் உள்ளவர்களும் பழுதற்ற பரவெளியைக் (பரம்பொருள்)
 காண்பார்களோ? அந்தப் பரவெளி உனது திருவடியைத் தொழுது
 உன் திருவருளைப் பெற்ற அடியார்களுக்குப் பார்த்திடுவதற்கு
 அரியது அல்லவே!

வறுமை யென்னொர்பிணி யிற்பி ணங்கிமன
 மறுகி வாடுவ தலாதுழல்
 மனது சித்திர விளக்கெ னச்சமைய
 மாத்தி ரைப்பொழுது மறிகிலேன்
 சிறுவ னைச்சிறி தணைக்க வென்றுனது
 திருவு ளத்தினி திருந்திடிற்
 சித்த மிப்படி மயங்கு மோபுரையில்
 செல்வ மென்னையு மொறுக்குமோ
 அறிஞர் தம்மிரு தயச்ச ரோசவளி
 யதைய ருந்திமகிழ் தும்பியே
 அதுவி தென்றுகரு தாத டங்குபிர
 மானு பூதியி லனாரதம்
 கறையி லாதி லகனாதி யேயெனது
 கரிச றுத்தருள்செய் தெய்வமே
 காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
 கர்த்த னானகதி ரேசனே.

வறுமை என் ஓர் பீணியில் பீணங்கி மனம்
 மறுகி வாடுவது அலாத உழல்
 மனது சித்திர விளக்கு எனச் சமைய
 மாத்திரைப் பொழுதும் அறிகிலேன்
 சிறுவனைச் சிறிது அணைக்க என்று உனது
 திருவுளத்து இனிது இருந்திடில்
 சித்தம் இப்படி மயங்குமோ புரை இல்
 செல்வம் என்னையும் ஒறுக்குமோ
 அறிஞர்தம் இருதயச் சரோச அளி
 அதை அருந்தி மகிழ் தும்பியே
 அது இது என்று கருதாது அடங்கு பீரம
 அனுபூதியில் அனாரதம்
 கறை இலாது இலகு அனாதியே எனது
 கரிச அறுத்து அருள் தெய்வமே
 காமநாசர் குருநாதனே அமரர்
 கர்த்தன் ஆன கதிரேசனே.

ஞானிகளின் இருதய தாமரையில் உள்ள தேனைப் பருகி
 மகிழ்கின்ற வண்டே! அது எனவும் இது எனவும் சுட்டி அறியும்

திரிபுடியைக் கடந்து அடங்குகின்ற பிரம அனுபூதியில், எப்போதும் குற்றம் இல்லாமல் விளங்கும் அனாதிப் பொருளே! அடியேனது மலக்குற்றத்தை ஒழித்து அருளுகின்ற தெய்வமே! காமத்தை ஒழித்தவரின் குருநாதனே! தேவர்களின் கருத்தனான கதிரேசனே! வறுமை என்னும் ஒரு நோயினால் மாறுபட்டு மனம் சுழன்று வாடுதல் அல்லாமல், உழல்கின்ற மனம் ஓவிய விளக்குப் போன்று அமைய ஒரு மாத்திரை அளவு நேரம்கூட அறிகிலேன். சிறுவனைச் சிறிது அணைத்துக் கொள்ளவென்று திருவுளத்து இனிது இருக்குமானால், அடியேனது மனம் இப்படி மயங்குமோ? குற்றம் இல்லாச் செல்வம் அடியேனையும் தண்டிக்குமோ? 9

அஞ்சு ரும்புவிழு முண்ட கக்குரவ
 னப்ப னுக்கிளைய சேயெனும்
 ஐங்க ணைக்கிழவன் வந்து லாவுமக
 மான விச்சட மெடுத்துநான்
 பஞ்ச ரப்பறவை போல வீதறுதி
 பட்ட பங்கமது போதுமால்
 பாவ நாசமெனு நின்வி ழிப்பரிசு
 பற்றி யென்றளைக ளாயுள
 பஞ்ச பாசமு மறுத்தெ ணைப்பெரிய
 பார்வை கொண்டுகிரி சித்தவண்
 பரம னாமுனை யறிந்த ளாவிமிகை
 பாற்று மார்க்கமினி வேண்டுமீ
 கஞ்ச வீயடியி னருளி னின்றபுகழ்
 கழறி னோற்கருள் புரிந்துளோய்
 காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
 கர்த்த னானகதி ரேசனே.

அம் கூரும்பு வீழும் முண்டகக் குரவன்
 அப்பனுக்கு இளைய சேய் எனும்
 ஐங்கணைக் கிழவன் வந்து உலாவும் அகம்
 ஆன இச்சடம் எடுத்து நான்
 பஞ்சரப் பறவை போல வீதறுதி
 பட்டபங்கம் அது போதும் ஆல்
 பாவநாசம் எனும் நின் விழிப் பரிசு
 பற்றி என் தளைகளாய் உள

பஞ்சபாசமும் அறுத்து எனைப் பெரிய
 பார்வை கொண்டு தரிசித்து அவண்
 பரமனாம் உனை அறிந்து அளாவி மிகை
 பாற்று மார்க்கம் இனி வேண்டும் ஈ
 கஞ்சவீ அடியின் அருளில் நின்று புகழ்
 கழறினோற்கு அருள் புரிந்துளோய்
 காமநாசர் குருநாதனே அமரர்
 கர்த்தன்ஆன கதிரேசனே.

தாமரை மலர் போலும் திருவடியின் அருளில் நின்று உனது
 புகழைக் கூறினவனான அருணகிரிநாதருக்கு அருள் புரிந்துள்ளவனே!
 காமத்தை ஒழித்தவரின் குருநாதனே! தேவர்களின் கருத்தனான
 கதிரேசனே! அழகிய வண்டுகள் படியும் தாமரை மலர்மேல் உள்ள
 பிரமதேவனின் தந்தையான திருமாலின் இளைய மகனான, ஐந்து
 மலர் அம்புகளுடையவனான மன்மதன் வந்து உலவுகின்ற இடமான
 இவ்வுடம்பை எடுத்து அடியேன் கூட்டுப் பறவைபோல், இந்த
 உடம்பு இறந்து கேடுற்ற போதும், பாவமழிக்கும் உனது
 திருக்கண்ணோக்கம் பற்றி அடியேனுடைய தளைகளாய் உள்ள
 ஆணவம், கன்மம், அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை, திரோதானம்
 என்னும் ஐந்து மலங்களும் ஒழித்துப் பெரிய ஞானக்கண் கொண்டு,
 உனைத் தரிசித்து, அவ்விடம் பரம்பொருளாகிய உன்னை உணர்ந்து
 கலந்து அதன் பயனாகப் பிறவியொழிக்கும் மார்க்கம் இனி எனக்கு
 வேண்டும்! அதனை அளித்தருள்வாயாக!

